

Boef en de Walk of Wisdom

Pelgrimage rondom Nijmegen
met mijn pomeriaan

© Anna-Maria Carbonaro
ISBN 9789465018546

Vooraf

Het is zo ver: de overgang doet haar intrede. In ieder geval klopt ze al heel hard op de deur. Ik doe al aan stemmingswisselingen en die zorgen naast boosheid en verdriet tevens voor levensvragen als

Wat doe ik hier op deze aardkloot?

Het is tijd om weer even afstand te nemen en van hoofd naar hart af te reizen om na te denken over de andere helft van mijn leven.

Tijdens de Camino Primitivo een aantal jaar geleden lukte dat me heel goed, dus was de keus voor een meerdaagse wandeling snel gemaakt. Ik checkte mijn agenda en kon na de verjaardag van mijn vriendin een aantal dagen wegstrepn. Dat was stap één.

Een tijd terug stuitte ik op de Walk of Wisdom (WOW), een rondwandeling rondom Nijmegen wat bekend staat als een eigentijdse pelgrimsroute.

Het was de natste periode sinds jaren, dus het was geen aantrekkelijk idee om een wandeltocht te gaan houden in Nederland. Toch bestelde ik het welkomstpakket van de WOW.

Niet veel later lag het pakket in mijn brievenbus. Een boekje met de route, een bandje met een vogelringetje (nummer 17016) en een mooi houten speldje van het symbool van de route. Alles in de buurt van Nijmegen, dus als het niks is, ben je zo weer in de stad en dus zo weer thuis.

Fuck it, we gaan ervoor.

Stap twee was gezet.

Ik wilde de route gaan lopen samen met mijn hondje Boefie, een pomeriaan van 4 jaar oud, mijn steun en toeverlaat. Gaat dat wel lukken met zo'n kleine viervoeter, houdt hij de 136 kilometer durende tocht wel vol?

Ik zocht me suf naar goede draagtassen voor lange afstandswandelingen, maar het werd dan een extra rugzak, alle buikzakken waren van een te zachte stof.

Ik heb wel een wandelwagentje voor mijn hond gekocht, dat had je me een aantal jaren geleden niet kunnen voorspellen, dan had ik je voor gek verklaard. Ondertussen is de wagen al meermaals gebruikt tijdens lange wandelingen. Zal ik die dan maar meenemen?

Maar ik wil graag met hem ooit de bergen in en dan is dit wel een lekker oefenrondje zonder wagen.

Zal ik de klep van mijn rugzak afsnijden en daar dan iets mee fabriceren zodat ik hem erboven op kan zetten zonder dat hij eruit valt?

Nou ben ik niet zo'n handige Harrie, dus ik zocht nog even verder en toen had ik ineens een Eureka-moment. Ik heb een 'hangmat' aangeschaft voor in mijn auto. Die bevestig je aan de autostoel zodat je hondje in een bakje hoger zit en naar buiten kan kijken, misschien kan ik daar iets mee? Eerst maar eens zien te vinden.

Nadat dat gelukt was, zou ik het bakje aan de voorkant van mijn rugzak kunnen bevestigen en de andere hendel om mijn nek heen doen. Ik word zo de autostoel.

Tot slot, mijn telefoon. Die moet eigenlijk uit gedurende de route, maar laat ik die dan thuis? En als er echt iets aan de hand is? En hoe regel ik dan mijn slaapplekken? Ik werd in ieder geval lid van Vrienden op de Fiets en testte het uit door het eerste adres te regelen in Nijmegen. Dat lukte vrij snel en dat was hoopvol, maar ik wil niet alles vooraf vastleggen, ik weet nog niet hoe die kleine het ervan af gaat brengen.

Dan toch maar telefoon mee.

Tijdens mijn reisavonturen vind ik het heerlijk om de dag van me af te schrijven, meestal deel ik dat dan meteen met mijn digitale vrienden. Een notitieblok wordt weer extra gewicht en mijn telefoon gebruiken mag niet, dus hoe ga ik dat dan doen. Onthouden?

Ik ken mezelf en dat wordt geen succes. Ik schrijf juist alles op, omdat mijn geheugen echt een gatenkaas is.

Ik ben al een keer een hele vakantie vergeten. Zelfs bij het terugkijken van de foto's gebeurde er niets in mijn bovenkamer. Tijdens het afscheidsshoppen voor een vriendin, die met

haar partner naar Zambia gaat, stuitte ik op een mini notitieboekje genaamd 'my notebook of NEW ADVENTURES' met een lief klein armbandje met een libelle er op.

Dat was een teken.

Toen ook de weersvoorspellingen op maandag 3 juni voor de aankomende 14 dagen er ineens heel gunstig uitzagen, en ik het al tegen een aantal mensen had geroepen, was de knoop doorgehakt.

***Ik ging hem lopen:
The Walk of Wisdom***

Hoe me dat is vergaan lees je hier. Veel leesplezier en inspiratie gewenst.

Gelukjes,

Anna-Maria

Wil je de foto's bekijken die ik gemaakt heb tijdens de wandeling, kijk dan op www.gelukshuis.nl/wow

Maandagochtend 10 juni Halverwege de WOW

*Ik ben nu halverwege de Walk of
Wisdom en zit in een heerlijke B&B in
Overasselt.*

Het lukt me, zeker tijdens het lopen om alles uit te zetten, maar ik merk toch dat ik de behoefte heb om mijn gedachten en ervaringen aan het papier toe te vertrouwen.

Ik had een klein schattig notitieblokje meegenomen, maar die was na dag één al bijna volgepent en toen moest de tocht nog beginnen. Ik was een dag eerder aangekomen in Nijmegen om alvast te landen.

Tijdens dag één van de wandeling nam ik een audiobericht op, dat ik dan later wel uit zou werken, maar dat was het ook niet.

Dan maar onthouden en later reproduceren bedacht ik, maar toen we gisteren moe bij de B&B aankwamen en de eigenaar vroeg naar mijn startlocatie van die dag, was ik het alweer kwijt.

Mijn geheugen was al slecht,

maar nu met de overgang is het helemaal een drama. Enige voordeel is wel, dat ik nu eindelijk het verhaal van Eckhart Tolle in de praktijk kan brengen en volledig in het NU kan leven. Mijn verleden is gewist en de toekomst is nog in het ongewisse. Heb ik dat hele ego-uitschakeling niet eens voor nodig.

Enfin, het regent vandaag, dus ik heb besloten om zo lang mogelijk in deze B&B te blijven. Ik duik dus nu eerst onder de douche, doe dan het breakfast-deel van deze B&B en ga dan mijn tocht tot nu toe aan het digitale papier toevertrouwen.

Ik ga weer bloggen,

alleen dan niet digitaal delen. Mijn notitieblokje, mijn audioberichten, mijn foto's en mijn geheugen moeten de eerste dagen reproduceren. Ik ben benieuwd.

Boef kan in ieder geval nog wat langer horizontaal blijven liggen.

